Written by
Thursday, 10 December 2009 20:12 - Last Updated Friday, 11 December 2009 10:53

[illegible]படுகொலை நிகழ்த்தப்பட்டது 25 ம் திகதி கார்த்திகை மாதம் 1984 ம் ஆண்டு.

[illegible].

புளொட்டின் கொலைகளையும் அதன் மக்கள் விரோத அரசியலையும் கொலைகளுக்கும் அராஜகங்களுக்கும் சித்திரவதைகளுக்கும் பொறுப்பான நபர்களையும் அம்பலப்படுத்தி உமாமகேஸ்வரனின் தலைமையையும் நிராகரித்து 15 ம் திகதி மாசி மாதம் 1985 ம் ஆண்டு தளத்திலும் பின்தளத்திலும் இருந்த போராட்ட சக்திகள் தமது போராட்டத்தின் இறுதி நடவடிக்கையாக தம்மை "தீப்பொறி" என அடையாளப்படுத்திக் கொண்டு தமது வெளியேற்றத்தையும், தமது அரசியல் நிலைப்பாடுகளையும், தமது தற்காலிக தலைமறைவு வாழ்வையும் தமது வெளியீடான "தீப்பொறி" பத்திரிகை மூலமாக அறிவிக்கின்றனர்.

[illegible].

[illegible].

தீப்பொறி தனது வெளியேற்றத்தை அறிவித்து (15.02.1985) ஏறக்குறைய இரண்டரை மாதத்தின் பின்னால் புதியதோர் உலகம் (தளத்தில் அரசியலுக்குப் பொறுப்பாக இருந்த மத்தியகுழு உறுப்பினர் கேசவனால் எழுதப்பட்டது - நாவலில் கோபாலன் பாத்திரம்) நாவல், மக்கள், போராளிகளின் மனங்களை உலுக்கியது.

[illegible]

தீப்பொறி வெளியேறிய பின்னால் தளத்தில் தின்னவேலியில், புளொட் இயக்கத்தின் ஆயுததாரிகள் (தீப்பொறியினரை கண்ட இடத்தில் சுடும் அல்லது கைது செய்யும் நோக்கோடு சொந்தப் பாதுகாப்புக்கு என்ற பெயரில் ஆயுதம் தரித்து ஏவிவிடப்பட்டவர்கள்) தீப்பொறியின் தோழர் விபுலை அடித்து நொருக்கி கைது செய்கிறார்கள்.

இதனைக் கண்ணுற்றுச் சகிக்காத மக்கள் கூட்டம் அவ்விடத்தில் புளொட் இயக்கத்திற்கெதிரான கோசங்களோடு மறியல் போராட்டம் ஒன்றை ஆரம்பித்தது.

தங்களின் மீதான மக்களின் கொந்தளிப்பிலிருந்து தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் அசிங்கமான நடவடிக்கை ஒன்றை புளொட்டின் ஆயுதப் பிரிவு, பெண்கள் அமைப்பின் ஆயுதம் தரித்திருந்த, அவர்களுக்கு உளவு பார்க்கும் கடமையை தம் சிரத்தால் ஏற்றிருந்த "தோழிகள்" மூலமாய் இதனை நிறைவேற்றுகிறார்கள்.

ரீட்டா என்ற பெண் துப்பாக்கி முனையில்; கடத்தப்பட்டு அச்சுறுத்தப்பட்டு, விபுல் தன்னை பாலியல் பலாத்காரம் செய்ததாக விசாரணைகளில் கூறுமாறு பணிய வைக்கப்படுகிறாள்.

விபுலின் கைதுக்கு இந்தப் பாலியல் பலாத்காரமே காரணம் என எங்கும் பொய்யான செய்தி பரப்பப்படுகிறது. இந்தக் கைங்கரியத்தை நடாத்தியவர்களில் ஜென்னி பிரதானம்.

மற்றைய பெண்கள் அமைப்பு போராளிகள் இதனை திட்டவட்டமாக
மறுத்துரைக்கின்றனர்.

இந்தப் பெண்ணைச் சந்தித்;துக் கொண்ட அவர்கள் இது சோடிக்கப்பட்ட பொய்
என்பதையும், இப்படியும் ஒரு போராளிப் பெண்ணை கேவலப்படுத்த முடியுமா என்று
கோபம் கொள்கிறார்கள். (இவர்கள் இன்றும் எங்கேயோ இருக்கிறார்கள் அவர்களாக
பேச முன்வருவார்களா?)

ஆனால்

[illegible]

[illegible]

புளட்டின் தள அமைப்புக்கள் மகளிர் அமைப்பு மாணவர் அமைப்புகள் தீ விரமான
நடவடிக்கைளை கோரி நின்றன.

இறுதியில் மாணவர் அமைப்பு (TESO) ஒரு தீ ர்மானம் ஒன்றை நிறைவேற்றியது. தனது
பிரதிநிதிகளை பின்தளத்துக்கு அனுப்புமாறு மத்திய குழு அங்கத்தவர்களான
அசோக்கிடமும் குமரனிடமும் அது கோரிக்கை வைத்தது. ஏனெனில் தீ ப்பொறியினரின்
வெளியேற்றம் அபாண்டமான குற்றச்சாட்டுக்களைக் அடிப்படையாகக் கொண்டது
அநாவசியமானது என்ற வகையிலான பிரச்சாரம் உலாவ விடப்பட்டிருந்தது.

இந்த பின்தள விஜயத்துப் பின்னாலும் தொடர்ந்தும் புளட் அமைப்பின் வாலாக மாணவர் அமைப்பினர் இயங்கத் தயாரில்லை என்ற தீர்மானம் முன்னணி அங்கத்தவர்களிடையில் வலுத்திருந்தது.

மீண்டும் ஒரு சிலர் தங்கள் உயிராபத்தையும் பொருட்படுத்தாது இந்தியாவுக்குப் படகுப் பயணம் செய்ய முன்வந்தனர். பின்தளத்தில் கொலையுண்டோர் மற்றும் சித்திரவதைக்க□டம் போராளிகளின் நிலைமை என்ன என்பது பற்றிய விபரங்களை அறிந்து வரப் புறப்படுகிறார்கள்.

"□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□. □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□".

"□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□. □□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□"

என்ற அறிவிப்புடன் நாங்கள் பயணமாகிறோம்.

இந்த அறிவிப்பு புளட்டை பொறுத்தவரையில் அவர்களே எங்கள் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தும் இக்கட்டான நிலைமைக்கு அவர்களைத் தள்ளியது. இது கள்ளனிடமே வீட்டுப் பாதுகாப்பை ஒப்படைத்தது போலாயிற்று.

தலைமன்னாரிலிருந்து புறப்பட்ட படகுப் பயணம் மண்டபத்தில் கரைசேர்கிறது. ஓரத்தநாட்டிலிருந்து சில முகாம்களுக்கும் விசேடமாக பி காம்பிற்கும் நாங்கள் அழைத்துச் செல்லப்பட்டோம்.

பி. காம் எந்தச் சலனமுமற்று அமைதியே உருவாக காட்சி தருகிறது. நாலாம் மாடியா? தனிச் சித்திரவதைக் கூடமா? காண முடியவில்லை. நாங்கள் ஏன் வருகிறோம் என்று தெரிந்த பின்னாலும் தடயங்கள் தகவல்களை விட்டு வைக்க அவர்கள் என்ன அவ்வளவு முட்டாள்களா?

பயிற்சி முகாம் போராளி ஒருவர் நான் அணிந்திருந்த செருப்பை தனக்கு தரும்படி அழாத குறையாக இரங்கி கேட்கின்றார். அவருடைய கால்கள் செருப்பின்றி நடமாடமுடியாதபடி பொங்கிப் புண்ணாகியிருந்தது.

அவர்களுடைய முகங்கள் வாடிப் போய் இருந்தன. சரியான உணவின்மை உறக்கமின்மை ஏக்கம் ஏமாற்றம் என்பன அவர்களின் முகத்தில் எழுதி ஒட்டப்பட்டிருந்தது. எங்களை எப்போது நாட்டுக்கு திரும்பிச் செல்ல அனுமதிப்பார்கள் என்ற கேள்விகளால் எங்களைத் துளைத்தெடுத்தார்கள்.

இன்னும் சிலர் இலங்கை இராணுவத்தின் தாக்குதல்களுக்கு மக்கள் எவ்வாறு தாக்குப்பிடிக்கிறார்கள். உங்கள் வழிப்பயணங்கள் பாதுகாப்புடன் இருந்ததா என்பன பற்றியும் அக்கறையுடன் விசாரித்தார்கள்.

Written by
Thursday, 10 December 2009 20:12 - Last Updated Friday, 11 December 2009 10:53

[illegible]
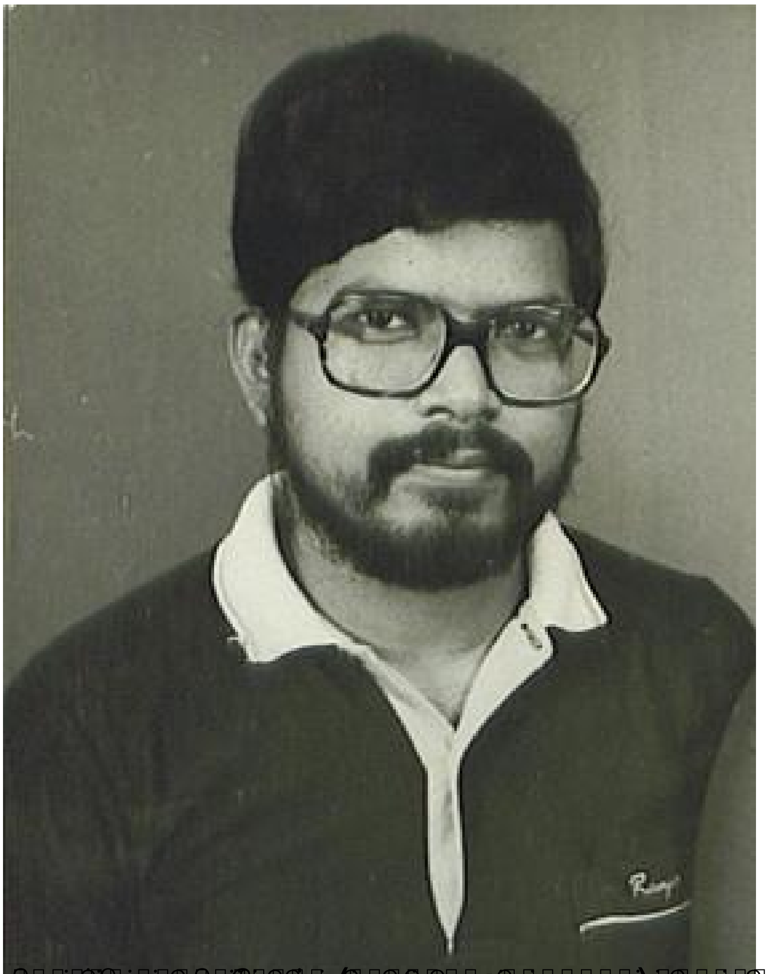
Written by
Thursday, 10 December 2009 20:12 - Last Updated Friday, 11 December 2009 10:53